ΧΡΗΣΤΟΣ Ο ΑΡΑΠΗΣ

Ἰδοὺ λοιπόν, ἀπέθανε κι' ὁ Χρῆστος ὁ Ἀράπης!....
Ἀφρικανὸς τὴν γέννησιν καὶ τὴν ἐπιδερμίδα,
ὑπῆρξεν ὑποκείμενον ἑλληνικῆς ἀγάπης,
ὡς ἀγαπήσας καὶ αὐτὸς ἐνθέρμως τὴν πατρίδα!
Ἦτο σχεδὸν πασίγνωστος ἐντὸς τῆς πρωτευούσης
ὡς ἦτο ἄλλοτέ ποτε καὶ ὁ κλεινός... Μπουρδούσης!

⁂

Τὸν ἐνθυμεῖσθε; μελανός, οὐλόθριξ καὶ λευκόδους,
ὡς φάντασμα νυκτερινὸν ἐπρόβαλλεν ἐμπρός σας·
ἀλλὰ μετὰ γλυκύτητος σχεδὸν παροιμιώδους,
ἐζήτει καὶ συνήθροιζε δεκάρας μόνον τόσας
ὅσαι τοῦ φθάνουν, ἔλεγε, μεθ' ἡδονῆς ἀρρήτου,
ἵνα κερδίζῃ ἀσφαλῶς τὸ μ ε λ α ν ὸ ν ψωμί του!

⁂

Ἀλλ' ὅταν ἔβλεπέ τινας ἐκ τῶν λευκῶν Ἑλλήνων
νὰ ἦναι εἰ ἀ ρ ά π η δ ε ς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου,
ἐν ᾧ αὐτὸς βαρυαλγῆ τὴν κεφαλήν του κλίνων,
ἐνδιαιτᾶτο πάντοτε ἐντὸς νοσοκομείου,
ἐφώναζεν ἔξω φρενῶν πῶς ἡ ἐλευθερία
ἐν γένει στὸ Ρωμαϊκο σημαίνει... κλεφτερία!

⁂

Πλὴν δὲν παρήρχετο πολὺ κι' οἰκτρῶς μετεμελεῖτο,
διότι τὴν Ἑλλάδα του ἠγάπα μὲ μανίαν·
καὶ ἄν ποτε παρ' ὅλων μας σκληρὰ παρημελεῖτο,
μίαν αὐτὸς ἠσθάνετο φρικώδη ἀγωνίαν,
ὅτι, ἐν ᾧ κατέτρωγε τὸν στόμαχόν του πεῖνα
δὲν εἶχε κἂν παρήγορον καμμίαν... ἀραπίνα!

Ἀλλ' εἶχεν ἄλλας ἀρετὰς πολυπληθεῖς ὁ Χρῆστος:
ἐλάτρευεν ὡς Ὀσμανλῆς τὸ γυναικεῖον φῦλον,
ἡμέραν δὲν παρήρχετο τὸν βίον ἀμεθύστως,
κι' οὐχὶ σπανίως ἔτρωγε γλυκύσματα καί... ξύλον!
Πολλὰς δὲ γλώσσας ξενικὰς τόσον σαφῶς ὡμίλει,
ὥστε εἰς πᾶσαν φράσιν του νὰ τὸν γαυγίζουν σκύλοι!

⁂

Πλὴν φεῦ! καίτοι πολύγλωσσος καὶ πρόσηνὴς τοὺς τρόπους,
καί τοι λαλήσας καὶ αὐτὸς πολλὰ ὑπὲρ πατρίδος,
καίτοι ἐλκύων πρὸς αὐτὸν καὶ ζῶα, καὶ ἀνθρώπους,
ἀποτελῶν πρωτοφανὲς διπλωματίας εἶδος,
ἐν τούτοις δὲν ἐγένετο ποτὲ μνηστὴρ Πρεσβείας!....
Τοιοῦτος ἦν ὁ ἀτυχὴς υἱὸς τῆς Ἀραβίας...

Τὸ Χέρι

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Λ. Κ. Λεχαινά. Ἐλήφθησαν· ἀπαντῶμεν ἰδιαιτέρως. — *Ι. Τ.* Ζάκυνθον. Διεβιβάσαμεν καὶ προφορικῶς τὴν ἀπάντησιν. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν εἰκόνων περὶ ὧν πρόκειται εἶνε λίαν μονομερές. Τὰς σημειώσεις δεχόμεθα εὐχαρίστως. Ἐκ τῶν ποιημάτων ἐκρατήσαμεν τὸ ἕν. — *Λ.* Ἐνταῦθα. Καὶ τὰς θέλετε ὅλας μαζί; Θὰ μᾶς ἐξελάβετε ὡς Ἑκατόγχειρας! Ἐν τούτοις σκοπεύομεν νὰ δημοσιεύσωμέν τινας ἐξ αὐτῶν. — *Carmen.* Ἐνταῦθα. Πολὺ νόστιμον ἀληθῶς, ἀλλ' ὀλίγον τι ἀνάρμοστον πρὸς τὸ ἀναφερόμενον ἄτομον τῆς κοινωνίας μας. Μόλα ταῦτα θὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν μὲ τρόπον...

ΧΑΒΙΑΡΙ ἀρίστης ποιότητος καὶ γλυκύτατον πωλεῖται μόνον εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου παντοπωλεῖον τοῦ Θανοπούλου